הפרשת חלה

ספרד · להדפסה · מבית דוד

סֵדֶר הַפְרָשַׁת חַלָּה

א. בזמנינו שהחלה אסורה באכילה לכהנים מפני הטומאה, לֹא נותנים אוֹתה לכהנים אלא שורפים אוֹתה. ומפרישים רק כל שהוא מבלי כל שיעור.

ב. את החלה שמפרישים צריך לשרוף, ואסור לזורקה לאשפה ולזלזל בקדושתה. ורק לאחר ששרפה אוֹתה מותר לזורקה לאשפה, כיון שכבר נעשה מצוותה, ואין בזה משום זלזול. ואם אין אפשרות לשורפה, תכרוך את החלה פעמיים בנייר ותכניסה לפח הזבל.

ג. טוב להמתין מלהפריש חלה עד לאחר גמר הלישה - כשתֵּעשה העיסה גוש אחד. ואם לֹא הפרישה מן העיסה ואפתה - מפרישה מן הפת לאחר האפיה.

ד. אין חיוב הפרשת חלה אלא מעיסה העומדת לאפיה. אבל העושה עיסה כדי לבשלה אוֹ לטגנה, מפרישה ממנה חלה בלי ברכה, ורק אם רוצה לאפות קצת ממנה - מפרישה ממנה חלה בברכה.

ה. שעור הפרשת חלה בברכה הוא כשיש בקמח שיעור של 1560 גר', וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה משיעור קילו וחצי לערך (שו"ת חזו"ע עמ' תקיח). ולשיטת החזו"א השעור הוא 2250 גר'.

קודם ההפרשה מברכת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה מִן הָעִיסָּה:

ואחר כך לוקחת חתיכה כל שהיא ומרימה ביד ימין ואומרת:

הֲרֵי זוֹ חַלָּה: